

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 397

гр. Пазарджик, 04.08.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на четвърти август през две хиляди двадесет и втора година
в следния състав:

Председател: Албена Г. Палова

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Кристина Л. Пунтева

като разгледа докладваното от Венцислав Ст. Маратилев Въззивно частно
гражданско дело № 20225200500411 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.274 ал.1 във връзка с чл.130 и по чл.248
от Гражданския процесуален кодекс.

Обжалвани са определение №104 от 23.06.2021г. и определение №221
от 27.09.2021г., постановени от В.ски районен съд по гр.д.№477/2021г. /гр.д.
№20215210100477/ по описа на същия съд.

С първото определение исковият съд е върнал на основание чл.130 и
чл.129 ал.3 от ГПК исковата молба на Г. В. Б., против „ВКТВ“ ЕООД в частта
с която е предявен иск за приемане на установено по отношение на ответника,
че трудовите правоотношения на ищеца с ответника за периода от
24.08.2000г. до 30.01.2012г. не са се уреждали от трудов договор от
24.08.2012г. и е прекратено производството по делото в посочената част. С
второто определение №221 от 27.09.2021г. същият е оставил без уважение
молба с вх.№1434 от 27.08.2021г. от „Водоснабдяване, канализация и
териториален водоинженеринг“ ЕООД-В., ЕИК 822106633, представлявано от
управителя Ц.С.-, за допълване на основание чл.248 ал.1 от ГПК на
определение №104 от 23.06.2021г. в частта за разноските.

В частната си жалба с вх.№994 от 12.07.2021г. подадена от ищеца в
производството Г. В. Б. чрез адв. И.И. П. се поддържа, че определение №104
от 23.06.2021г. е неправилно и материалноправно незаконосъобразно,
доколкото ищецът както с исковата си молба така и с допълнителната такава

изрично е заявил, че през заявления исков период е съществувало само трудовото правоотношение само и единствено на основание сключен трудов договор от 24.08.2000г. и допълнителни споразумения към него; че ищецът не е работил в ответното дружество на основание сключен трудов договор от 24.08.2002г., респективно не е сключвал и не е подписвал трудов договор от 24.08.2002г. и в тази връзка е направен искане от ищеца ответника да представи трудовия договор от 24.08.2002г., които заявени от ищеца твърдения и направено искане правели заявената исковата претенция допустима. Моли да се отмени обжалваното определение като неправилно.

В частната жалба с вх.№1931 от 15.10.2021г. подадена от ответника по иска „Водоснабдяване, канализация и териториален водоинженеринг“ ЕООД, ЕИК-822106633 с управител, Ц.С.- чрез пълномощник Адвокатско дружество „д-р П., П. и Партньори“ чрез адв.Д.К.-П.“, се поддържа, че обжалваното определение №221 от 27.09.2021г. с което е оставена без уважение молбата на дружеството за допълване на определение №104 от 23.06.2021г. в частта за разноските е неправилно. Не се споделят мотивите на исковия съд, че прекратяването на производството е настъпило преди връчване на препис на исковата молба, респективно преди да са възникнали процесуални правоотношения между съда и страните по спора поради което при липсата им няма как за ответника да са произтекли разноси по предявения недопустим иск. Обжалваното определение се квалифицира като неправилно. Излагат се следните факти и обстоятелства-на 29.06.2021г. на адреса на управление на ответното дружество е пристигнало съобщение, с изх.№ 202152101629 от 29.06. 2021г., с което на ответника са връчени -препис от исковата молба с приложенията,вх.№401 от 13.05.2021г., подадена пред РС-В. по гр.д.№20215210100477/2021г., ведно с препис от разпореждане №274 от 23.06.2021г.; че на 01.07.2021г. Управителят на „ВКТВ“ ЕООД, сключва договор за правна защита №37/6 с адвокатско дружество „П., П. и Партньори“ с предмет на договора подготвяне на писмен отговор и осъществяване на процесуално представителство, защита и съдействие във връзка с подадената искова молба от ищеца Г.Б., по която е образувано процесното исково производство, до окончателното му приключване в първа инстанция, с цена на услугата от 780лв с ДДС; че на 12.07.2021г. по сметка на Адв.Д. “П., П. и Партньори“ е постъпило плащане по договор №37/6 от 01.07.2021, а на 15.07. 2021г. е издадена данъчна фактура №000000000614 за заплатената от

ответното дружество услуга; че на 19.07.2021г. РС-В. е депозиран отговор по гр.№477/2021г. с приложени писмени доказателства; че на 12.08.2021г. в деловодството на „ВКТВ“ЕООД е получено съобщение, изх.№ 202152102656 от 10.08.2021г. , с което на дружеството е изпратен препис от частната жалба, с приложенията вх.№994, срещу определение №104 от 23.06.2021г. по ч.гр.д. № 477/2021г., с указания до страната в двуседмичен срок да представи отговор; че на 23.08.2021г. с молба, изпратена на електронния адрес на РС-В. дружеството е поискал от съда да му бъде изпратено постановеното определение №104 от 23.06. 2021г.; че исканият от страната препис ѝ е изпратен на електронна поща на 25.08.2021г. и че във връзка с прекратяването на производството и на основание чл.248 от ГПК във връзка с чл.78 ал.4 от ГПК дружеството е поискало от съда да бъде допълнено определение №104 от 23.06. 2021г. в частта за разноските; че според предоставения електронен достъп по делото, разпореждане на съда №274 от 23.06.2021г. е подписано на същата дата в 16:30:28часа от съдията-докладчик, а съдебното определение №104 от 23.06.2021г. е подписано на същия ден в 16:33:51часа. Въз основа на така изложените факти частният жалбоподател поддържа, че прекратяването на производството е станало след възникване на процесуалните правоотношения между съда и ответната страна, съответно между страните по делото, а не обратното, сочено от съда. Допълва се, че двата акта съществуват и не са отменени към момента-разпореждането №274 и определението №104 на 23.06. 2021г.; че двата акта са издадени последователно и в интервал от няколко минути, не са отменени и които са възпроизвели правното си действие. Допълва, че в случая съдът е създал процесуални правоотношения между съда и ответното дружество, както и между страните /ищеца и ответника/ по спора; че с полученото разпореждане за „ВКТВ“ ЕООД, са възникнали процесуални права да защити интересите си в образуваното гражданско дело както и да търпи негативи от бездействието си. Допълва, че районният съд не е отменил разпореждане №274 от 23.06.2021г., нито е изпратил на ответника постановеното съдебно определение №104 за прекратяване на производството както и да го изключи по този начин от участието му в процеса. Посочва се, че дружеството е узнало за прекратителното определение на съда №104 от 23.06. 2021г., едва на дата 25.08.2021г. и след извършени валидни процесуални действия заради което има право на разноски и при прекратяване на делото. Счита, че РС-В. е

проявил процесуална пасивност довела до ангажиране от дружеството на адвокат и съответно разноси, извършени реално в защита на дружеството подало отговор на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК и че съдебното производство не е останало едностранно доколкото в последствие съдът е изпратил на ответника препис от частната жалба на ищеца Б. против прекратителното определение №104 от 23.06.2021г. с указания за подаване на отговор в двуседмичен срок на подадената частна жалба от ищеца срещу прекратителното определение. Моли да се отмени обжалваното определение и се уважи частната жалба с присъждане на претендираните разноси по чл.248 от ГПК.

Срещу частната въззивна жалба с вх.№994 от 12.07.2021г. подадена от ищеца Г. В. Б., е постъпил писмен отговор от насрещната страна-„Водоснабдяване, канализация и териториален водоинженеринг“ ЕООД през надлежно упълномощен процесуален представител Адв.Д.“Д-р П., П. и Партньори“, чрез адв.Д.К.-П., с вх.№ 1435 от 27.08.2021г., в който жалбата се квалифицира като неоснователна. Поддържа се като правилен довода на първоинстанционния съд, за липса на правен интерес от предявяване на установителен иск за факти по ред на чл.124 ал.4 от ГПК и че наличието на правен интерес от предявения иск не е установено както с исковата молба нито от допълнителната такава. Поддържа, че предвид изложеното правилно съдът е прекратил производството. Моли да се потвърди обжалваното определение.

Постъпил е писмен отговор от ищеца Г.Б. с вх.№ 2478/22.11.2021г. против частната въззивна жалба с вх.№1931 от 15.10.2021г. на „ВКТВ“ ЕООД подадена против определение №221 от 27.09.2021г. в частта за разностите по чл.248 от ГПК. Твърди ответникът, че жалбата е недопустима. Твърди се, че исковото производство не е прекратено изцяло, а само в частта по иска по чл.124 ал.4 от ГПК; че по отношение на другия предявен иск не е налице прекратяване и предстои разглеждането му в редовен исков състезателен процес и че присъждането на разностите следва да се извърши след постановяване на решението. Молбата по чл.248 от ГПК се квалифицира от ищеца като неоснователна и недопустима, доколкото ответното дружество не е придобило процесуално качество на ответник по иска по чл.124 ал.4 от ГПК, в която част производството е прекратено и развило се до фазата на чл.129 ал.3 от ГПК и е приключило с връщане на исковата молба като

нередовна. Твърди, че изхода на спора за разносните е обусловен от извода на РС; че ответника не е придобил процесуалното качество ответник по този иск, поради което спорът за разносните не бил решен от съда в противоречие с практиката на ВКС. По отношение на разносните по другия предявен иск такива права за страните биха възникнали на последващ етап от развитието на производството. Счита, че ответникът е направил разноси по отношение на редовно предявения иск и че същите не могат да се претендират в производството по делото по иск по чл.124 ал.4 от ГПК, развило се при условията на чл.129 ал.3 от ГПК и че ответникът не може да прави разноси по него тъй като производството при прекратяване на делото поради нередовност на исковата молба по отношение на един от исковете, не предвижда участие на ответника и активността му е била преждевременна и ненужна. Счита, че е налице злоупотреба с право тъй като се претендират едни и същи разноси два пъти по редовно предявения иск и по нередовно предявения иск по чл.124 ал.4 от ГПК. Затова се поддържа липса на правен интерес от жалбоподателя за разноси в производство по чл.129 ал.3 от ГПК, представляващо предпоставка и за прекомерност на тези разноси. Моли да се потвърди обжалваното определение.

Пазарджишкият окръжен съд за да се произнесе взе в предвид следното:

Пред В.ски районен съд на 13.05.2021г. е иницирано исково производство с искова молба с вх.№401 от 13.05.2021г. подадена от Г. В. Б. от гр.В., ул.“Т.К.“ №1, ЕГН-***** чрез адв. И. И. П. от АК-Пазарджик, с искане да бъде прогласен на основание чл.26 ал.1 от ЗЗД във връзка с чл.74 от КТ за нищожен трудов договор от 24.08.2002г. сключен между страните. Изложените в тази връзка факти в исковата молба са, че ищецът е работил в ответника ВКТВ ЕООД гр.В., ЕИК 8221066633, на длъжност “ръководител отдел ТРС въз основа на трудов договор от 24.08.2000г.,сключен с ответника, сключен на основание чл.68 ал.1 от КТ, като с допълнително споразумение от 01.12.2000г. към този трудов договор, е преназначен на същата длъжност, но на основание чл.67 ал.1 т.1 от КТ с промяна и на допълнителното възнаграждение за продължителна работа. Твърди се, че с ново допълнително споразумение от 27.03.2002г. към трудовия договор от 24.08.2000г. бил преназначен на пазач в дружеството, като това ново допълнително споразумение не е подписвано от ищеца, и същото не е

регистрирано в НОИ-Пазарджик. Трудовите правоотношения на ищеца с ответното дружество били прекратени със заповед №1 от 03.01.2012г. Твърди, че в началото на м.март 2021г. при проверка в НОИ и НАП ищецът установил, по повод размера на отпуснатата му пенсия, че заповедта за прекратяване на ТПО с ответника е издадена във връзка с трудов договор от 24.08.2002г.,каквто трудов договор ищецът никога не бил сключвал, не знаел какъв му е предмета, съществува ли в правния мир и ако съществува как се е отразил на пенсионните му правоотношения и размера на пенсията която получава. Ищецът установил, че датата на сключване на трудовия договор от 24.08.2002г. била почивен ден-събота и че няма как да е сключил в такъв ден такъв трудов договор с ответното дружество, нито в такъв ден трудовия договор да бъде регистриран в НОИ или НАП. Счита, че посоченият трудов договор от 24.08.2002г. явно се е отразил върху пенсионните му отношения и върху размера на получаваната от последния пенсия, обуславящо правния му интерес от завеждането на исковото производство.

С разпореждане №151 от 20.05.2021г. В.ският районен съд е приел, че исковата молба е нередовна, следва да се остави без движение с указания ищецът в едноседмичен срок от съобщаване на разпореждането да изложи обстоятелства относно фактите, обусловили недействителност на процесния трудов договор при съобразяване на разпоредбите на чл.74 ал.1 от КТ и чл.26-33 от ЗЗД и да формулира петитум съответстващ на тях. Съдебното разпореждане е връчено на ищеца Г.Б. на 02.06.2021г. В изпълнение на указанията на съда ищецът депозирал в едноседмичния срок писмена молба с вх.№606 от 07.06.2021г.,която повтаря фактите и обстоятелствата, изложени в първоначалната искова молба. Допълнено е, че ТПО с ответното дружество за периода от 24.08.2000г. до 03.01.2021г. са се уреждали само и единствено от трудов договор от 24.08.2000г. и допълнителните споразумения към него, а не от трудов договор от 24.08.2002г. Петитумът е разширен-да се приеме за установено по отношение на ответното дружество, че трудовите правоотношения с него за периода от 24.08.2000г. до 03.01.2012г. са уреждани от трудов договор, сключен от 24.08.2000г. и последващи допълнителни споразумения към него, а не от трудов договор, сключен на 24.08. 2002г., и евентуално да се обяви за недействителен трудов договор от 24.08.2002г. на основание чл.26 ал.1 от ЗЗД във връзка с чл.74 от КТ като противоречащ на закона поради несключването на такъв между страните. С

второ разпореждане №215 от 08.06.2021г. В.ският районен съд, исковата молба е оставена без движение с указания, ищецът да обоснове правен интерес от предявяване на положителен установителен иск за установяване на факти, като съобрази разпоредбата на чл.124 ал.4 от ГПК касателно първия петитум на подадената допълнителна искова молба, както и да формулира надлежен петитум на иска по чл.74 ал.1 от КТ в съответствие с изложените обстоятелства, обусловили недействителност на процесния трудовия договор при съобразяване чл.26 ал.2 от ЗЗД.

С втора молба с вх.№755 от 18.06.2021г. ищецът Г.Б. допълва исковата молба като сочи, че е работил по трудово правоотношение с ответника за периода 24.08.2000г. до 03.01.2012г. само и единствено на основание сключен трудов договор от 24.08.2000г. на длъжност „ръководител отдел ТРС, на 8/осем/ часов работен ден при 5дневна работна седмица и допълнителни споразумения към този трудов договор от 01.12.2000г. и от 27.03.2002г.; че не е работил през същия този период по ТПО на основание трудов договор от 24.08.2002г., поради което заповедта за прекратяване на ТПО не може да бъде издадена на основание сключен ТД от 24.08.2002г. и че това се е отразило на пенсионните отношения на ищеца, обуславящо правния му интерес от предявяването на установителния иск. Формулиран е и петитум, да бъде обявен за недействителен на основание чл.74 ал.1 от КТ във връзка с чл.26 ал.2 от ЗЗД трудов договор от 24.08.2002г., сключен между Г.Б. и ответника ВКТВ ЕООД-В., поради липса на съгласие. Съдът на една и съща дата е извършил едновременно две процесуални действия-връщане на основание чл.130 от ГПК и чл.129 ал.3 от ГПК на исковата молба на Г. В. Б. против „ВКТВ“ ЕООД, в частта с която е предявен иск за приемане на установено по отношение на ответника, че трудовите правоотношения на ищеца с ответника за периода 24.08.2000г. -30.01.2012г. не са се уреждали с трудов договор от 24.08.2002г. и е прекратено производството на основание чл.130 от ГПК в посочената част. С второто разпореждане №274 от 23.06.2021г. съдът е разпоредил да се изпрати на ответника препис от исковата молба с приложенията към нея и допълнителни молби към нея както и настоящото разпореждане, за подаване на писмен отговор в едномесечен срок от получаването на съобщаването, като указанията касаят иска за който съдът е приел, че е допустим при условията на чл.130 от ГПК и съответно по отношение на такава допустима искова претенция важат преклузиите.

В срок е постъпил писмен отговор по чл.131 от ГПК от ответното дружество. В отговора ответникът взема отношение по допустимостта и основателността на предявения иск по чл.26 ал.1 от ЗЗД във връзка с чл.74 от КТ за прогласяване нищожност на сключен между ищеца Г. В. Б. и ответното дружество „Водоснабдяване, канализация и териториален водоинженеринг“ ЕООД-В. трудов договор от 24.08. 2002г. В отговора по чл.131 от ГПК няма изразено становище по отношение на върната от съда на ищеца искова молба, в частта по иска с правно основание в чл.124 от ГПК за приемане на установено по отношение на ответното дружество, че трудовите правоотношения на ищеца с ответника за периода от 24.08.2000г. до 30.01.2012г. не са се уреждали от трудов договор от 24.08.2002г. В отговора на исковата молба изрично е заявено от ответното дружество, че между страните няма сключен трудов договор от 24.08.2002г.; че исковата претенция за прогласяване недействителност на трудов договор следва да се разгледа по реда на глава 18 от КТ като трудов спор и за него са приложими разпоредбата на чл.358 ал.1 т.3 от КТ, а не по чл.26 от ЗЗД. Наведен е и довод за погасяване на исковата претенция по давност-с изтичане на 3г. давностен срок съгласно чл.358 ал.1 т.3 от КТ, започнал да тече на 24.10. 2012г. или е изтекъл най-късно на 17.02.2017г.

За да прекрати частично производството по делото по отношение на заявената от ищеца Г. В. Б. и против „ВКТВ“ ЕООД претенция за приемане на установено по отношение на ответника, че трудовите правоотношения на ищеца с ответника за периода 24.08.2000г. до 30.01.2012г. не се уреждат от трудов договор от 24.08.2002г. В.ският районен съд в определението си №104 от 23.06.2021г. е приел, че въпреки дадените на ищеца указания от съда да обоснове правен интерес от предявяване на положителен установителен иск за установяване факти в съответствие с чл.124 ал.4 от ГПК и че в изтеклия на 22.06.2021г. срок за отстраняване на нередовности, последните не са отстранени въпреки депозирана молба с вх.№755 от 18.06.2021г.; че в последната молба не е обоснован от ищеца правен интерес от предявяване на установителен иск за факти по смисъла на чл.124 ал.4 от ГПК било положителен или отрицателен. Допълнено е, че съгласно изложеното в исковата и допълнителната молба не се касае за установяване на права, а за факти, каквито съгласно чл.124 ал.4 от ГПК не могат да бъдат предмет на самостоятелен установителен иск, тъй като законът допуска установителния

иск за факти само по изключение в изрично предвидените случаи, поради което като липсва такъв по отношение на посочените в ИМ и допълнителна молба факти, то и липсва и правния интерес от търсеното установяване, поради което производството следва да се прекрати като недопустимо по отношение на така заявената претенция. В диспозитива на определението изрично е записано, че същото подлежи на обжалване само от ищеца в производството. Към момента на частичното прекратяване на производството ответникът „ВКТВ“ЕООД изобщо не е известен за образуваното и висящо срещу него исково производство, нито е бил уведомяван за прекратяването доколкото за него липсва правен интерес от обжалването му, тъй като в същност по отношение на една от претенциите на ищеца срещу дружеството производството е прекратено. Нещо повече ответникът не е бил уведомяван от съда към дата /опр.№104 от 23.06. 2021г. за висящото исково производство и за предявените срещу него искове. В същност ответното дружество е уведомено от съда за предявения иск по чл.74 ал.1 във връзка с чл.358 ал.1 т.3 от КТ за да представи писмен отговор по реда на чл.131 от ГПК/виж разпореждане №274 от 23.06.2021г./ и такъв е депозиран, тоест ответникът е придобил процесуалното качество на страна ответник по спора от момента на връчването на разпореждането и приложенията към него-преписи от исковата молба и от приложенията, извършено на дата 29.06.2021г. Логично определението №104 от 23.06. 2021г. не е връчено на ответника тъй като към момента на постановяването му ответникът макар да е процесуално-правно легитимиран да се защитава той не е имал основание да бъде сезиран за постановения съдебен акт доколкото липсва каквото и да било участие от негова страна при постановяването му / под формата примерно на възражение или оспорване на исковата молба или подаване на отговор на исковата молба/, не е направил към този момент каквито и да било разноски защото не знае за висящото исково производство и етапа в който се намира. А и липсват данни по една или друга причина да е бил запознат към този момент с делото, да е ангажирал адвокат за оказване на правна помощ и защита и да е извършил конкретни процесуални действия по своята процесуална защита по делото.

По частната въззивна жалба с вх.№994 от 12.07.2021г. на ищеца Г. В. Б. против определение на В.ски районен съд №104 от 23.06.2021г. постановено по гр.д.№477/2021г. по описа на същия съд.

Частната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна

страна в исковото производство/ищеца Г.Б./, в предвидения едноседмичен срок от уведомяването на страната за изготвения съдебен акт и против подлежащ на обжалван акт, с който частично се прегражда по-нататъшното развитие на делото/чл.274 ал.1 т.1 от ГПК/.

Разгледана по същество частната жалба е основателна.

За да прекрати производство в частта относно заявената искова претенция по чл.357 от КТ за приемане на установено по отношение на ответника „ВКТВ“ ЕООД, че трудовите правоотношения на ищеца Г. В. Б. с ответното дружество за периода 24.08.2000г. до 30.01. 2012г. не са се уреждали от трудов договор от 24.08.2002г., иският съд е приел, че ищецът въпреки дадени му от съда указания не е обосновал правния си интерес от предявяване на установителен иск за факти по смисъла на чл.124 ал.4 от ГПК и че в същност от обстоятелствата в исковата молба не се касае за установяване на права, а за факти по смисъла на чл.124 ал.4 от ГПК, които не могат да бъдат предмет на самостоятелен установителен иск, доколкото законът допуска установителния иск за факти само по изключение в изрично предвидените в закона случаи, като липсва такъв по отношение на исковата молба и допълнителната молба факт, както и правен интерес от търсеното установяване.

Тези доводи не се споделят от въззивната инстанция.

Заявената с искова молба и допълненията към нея претенции касаят установяване съществуването или несъществуването на едно оспорено от ищеца правоотношение, а именно несъществуването на трудово правоотношение между страните основано на сключен между страните трудов договор от 24.08.2002г., като се излагат и доводи, че между страните са съществували за същия период от време други трудови правоотношения по сключен друг трудов договор от 24.08.2000г. с последващи изменения и допълнения и до дата 03.01.2012г. Тоест, касае се за претенция за приемане на установено несъществуването на трудово правоотношение между страните на основание трудов договор от 24.08. 2002г. Следователно претенцията не е за установяване на факти с правно значение, а за съществуването, респективно несъществуването на трудово правоотношение между страните за посочения период от време и на посоченото основание. Правният интерес на ищеца от предявяването на такъв установителен иск произтича от

разпоредбата на чл.357 от Кодекса на труда. Съгласно посочената разпоредба всеки може да предяви иск да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или едно право, когато има интерес от това -чл.124 ал.1 от ГПК. Следователно, при наличието на правен интерес, няма процесуална пречка да се установи по исков път съществуването респективно несъществуването на трудово правоотношение, от което произтичат права и задължения за страните по спора. Наличието на изрична законова разпоредба- чл.357 от КТ за правото на установяване съществуването на трудови правоотношения, легитимира интереса от търсената съдебна защита. Изводът на първоинстанционния съд за процесуална недопустимост на установителния иск по чл.357 от КТ, е неправилен - необоснован и постановен при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Наличието на изрична законова разпоредба за правото на установяване съществуването на трудови правоотношения, легитимира интереса на ищеца от търсената съдебна защита. Съгласно решение № 458 от 29.06.2010г. по гр.д.№1526/2009г. на ВКС е прието, че наличието на изрична законова разпоредба за правото на установяване на съществуването на трудови правоотношения, легитимира интереса на ищите от търсената съдебна защита. Прието е, че когато такъв иск е предявен съдът не може да излиза извън пределите на дължимите от него действия по чл.7 от ГПК и субективно да преценява целесъобразността на търсената защита като с това накърни правото на избор на правна защита съгласно чл.6 от ГПК и диспозитивното начало в процеса. Следователно налага се извода, че при наличие на законово регламентирано право на иск е налице правен интерес от неговото предявяване. Доколкото е предявен иск, който цели да установи със съдебно решение съществуването на трудово правоотношение и този иск е изрично предвиден от законодателя следва да се приеме, че интереса на ищцата от търсената защита е законово предвиден /легитимиран/ и съдът няма правото на преценка относно наличието на интерес от друг вид защита. С оглед на това обжалваното прекратително определение е постановено при нарушение на процесуалния закон и следва да бъде отменено като делото бъде върнато на първата инстанция за разглеждане на спора по същество. Както се посочи всеки може да предяви иск да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или едно право, когато има интерес от това (чл.124 ал.1 от ГПК). Следователно, при наличието на правен

интерес, няма процесуална пречка да се установи по исков път съществуването респективно несъществуването на трудово правоотношение, от което произтичат права и задължения за страните по спора.

Предвид изложеното обжалваното прекратително определение ще следва да се отмени и делото е върне на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия по даване указания на ищеца относно съотношението при което са предявени иска по чл.357 от КТ във връзка с чл.124 от ГПК и иска по чл.74 ал.1-ал.7 от КТ във връзка с чл.26 от ЗЗД. В този смисъл е и практиката на ВКС на РБ- Определение № 253 от 18.05.2010 г. на ВКС по ч. гр. д. № 233/2010 г., III г. о., ГК; Решение № 294 от 29.11.2013 г. на ВКС по гр. д. № 292/2012 г., III г. о., ГК; Решение № 458 от 29.06.2010 г. на ВКС по гр. д. № 1526/2009 г., IV г. о., ГК; Решение № 7 от 5.04.2016 г. на ВКС по гр. д. № 3874/2015 г., III г. о., ГК; решение № 458 от 29.06.2010г. по гр.д.№1526/ 2009г. на ВКС и други.

Предвид изхода на спора по констатираната незаконност на прекратителното определение, неоснователна се явява претенцията за разноси по този иск, доколкото е възстановена висиящността на същата по делото и по тази претенция, поради което няма основание за предварително присъждане на разноси в полза на ответника на посоченото основание, а въпросът за разноските следва да се разреши в зависимост от окончателния изход на спора и в съответствие с чл.78 ал.1 ал.8 от ГПК. В този смисъл обжалваното съдебно определение №221 от 27.09.2021г. на В.ски РС ще следва да се потвърди изцяло като правилно и законосъобразно.

Водим от горното Пазарджишкият окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение на В.ски районен съд №104 от 23.06. 2021г. постановено по гр.д.№477/2021г. /гр.д.№20215210100477/ по описа на същия съд, с което съдът е върнал на основание чл.130 и чл.129 ал.3 от ГПК исковата молба на Г. В. Б., против „ВКТВ“ ЕООД в частта с която е предявен иск за приемане на установено по отношение на ответника, че трудовите правоотношения на ищеца с ответника за периода от 24.08. 2000г. до

30.01.2012г. не са се уреждали от трудов договор от 24.08.2012г. и е прекратено производството по делото в посочената част.

ВРЪЩА делото на В.ски районен съд за продължаване на съдопроизводствените действия и по тази искова претенция съгласно указанията на въззивната инстанция дадени в мотивите на настоящото определение.

ПОТВЪРЖДАВА определение №221 от 27.09.2021г. на В.ски районен съд постановено по гр.д.№477/2021г. /гр.д.№ 20215210100477/ по описа на същия съд, с което е оставена без уважение молба с вх.№1434 от 27.08.2021г. от „Водоснабдяване, канализация и териториален водоинженеринг“ ЕООД-В., ЕИК 822106633, представлявано от управителя Ц.С.-, за допълване на основание чл.248 ал.1 от ГПК на определение №104 от 23.06.2021г. постановено по същото дело в частта за разноските.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____